

Grško vprašanje v angleški zbornici.
 ROTTERDAM, 2. (Kor.) »Nieuwe Rotterdamse Courant« javlja iz Londona: V dolgi zbornici se je razpravljalo o grškem vprašanju, pri čemer se je posebno tožilo zaradi postopanja vlade namram Venizu. Lord Robert Cecil je poudarjal, kako nesramno je, da se tako delikatna zunanja vprašanja spravljajo v razgovor v zbornici. Svaril je zbornico naj ne verjame slepo vsem vestem iz Aten. Na angleškem se ne želi nič drugega kot blaginjo Grške, ki se da doseči edino le, če se dežela zveže z zapadnimi državami. Kar se tiče Venizelove vlade, so jo zavestniki priznali povsod tam, kjer jo je na Orskem priznala večina. Venizel ni bil vržen s krova. Angleška postopa vedno skupno s Francosko. Mislil, da bi zavezniški ne hoteli vzdržati kralja Konstantina na njegovem mestu, naj bi se tudi ne porajala pri kralju samem.

Cesar odlikoval Enver pašo.

CARIGRAD, 2. (Kor.) Nj. Veličanstvo cesar in kralj Franc Jožef je vojnomu ministru, namestniku vrhovnega poveljnika, Enver paši, podelil veliki križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo.

Ob dveletnici turške vojne.

DUNAJ, 3. (Kor.) Iz vojne tiskovnega stana se poroča: Povodno druge obletnice vstopa Turčije v svetovno vojno je namestnik turškega vrhovnega poveljnika, Enver paša, poslal vrhovnemu poveljniku, c. in kr. čet sponinsko brzojavko, na katero je vrhovni armadni poveljnik nadvojvoda Friderik odgovoril kar najtopleje.

Razne politične vesti.

Minister Henrik grof Clam-Martinic. Novi minister za poljedelstvo, Henrik grof Clam-Martinic, je član ene najodličnejših velikaških družin na Češkem: po rojstvu, po imetu in po vlogi, ki jo je vedno igrala v politiki kraljevstva češkega in vse države. Rojen je bil dne 1. januarja 1863 kot sin grofa Riharda Clam-Martinica. Novi minister je dovršil pravne studije in je dedič leta 1907 umrlega znamenitega politika in državnika češkega, grofa Henrika Clam-Martinica. Pred leti je spremljal nadvojvodo Frana Ferdinanda d'Este na svetovnem potovanju. Kot član gosposke zbornice je bil načelnik desnice — torej stranke, ki je pristajala enakopravnosti narodov. Po njegovih prošnji je pričakovati — da si ni ljudski zastopnik, marveč izvoljen po veleposestev — da bo tudi na vladi zastopala ista načela, ki so vodila za politiko, ki jej je sledil dosedaj.

Čl. XIX. državnih osnovnih zakonov. Onim, ki vprašujejo, je-li v naši državi še v veljavi državni temeljni zakon (o pravicah državljanov) z dne 21. decembra 1867, št. 142. drž. zak., moremo sporočiti, da so začasno zaustavljeni samo členi: 8 o osebnih svobodi, 9 o nedotakljivosti hišnega prava, 10 o pisemski tajni, 12 o pravi združevanja in sestajanja, 13 o pravi svobodnega izražanja svojega mnenja in svobodi tiska, in to z naredbo skupnega ministrstva od 25. julija 1914 št. 158. drž. z. v popolni veljavi pa je ostal in stoji (vsaj teoretično) člen XIX. rečenega zakona, ki se glasi: vsi narodi v državi so enakopravni in vsak narod ima nedotakljivo pravico do ohranjanja in negovanja svoje narodnosti in svojega jezika; država priznava enakopravnost vseh v deželi navadnih jezikov v šoli, v uradu in javnem življenju; v deželah, kjer biva več narodov, morajo biti javni učni zavodi tako urejeni, da brez uporabe sila za učenje drugega jezika dobiva vsak od teh narodov potrebna sredstva za izobraževanje v svojem jeziku!

Tu bi mi pripomnili, da je bilo n. pr. tu pri nas v Trstu časov, ko je bilo javnih funkcionarjev, ki so vključili vsej jasnosti in konciznosti gori navedenih določb državnega fundamentalnega zakona vendar menili, da je ta člen sicer teoretično res v veljavi, da pa je praktično neizvedljiv, ker enakopravnost vseh da je utopijska! Takih časov je bilo pri nas. Nu, nadejamo se, da so — bili in da se ne povrne več funkcionarji, ki so se postavljali na tako stališče izven državnega temeljnega zakona le radi — politike »višjih ozirov«, nad katero izrekajo sedanjí dogodki definitivno sodbo in — obsodbo.

O predigri vojne. Poleg vojnih dogodkov se italijansko novinstvo največ bavi z razpravi o južno-slovenskem problemu. In značilno je, da se menja križajo. Pa tudi v ruski javnosti se ziva debatira o tem vprašanju, seveda z drugačnih gledišč, nego v Italiji. Nemški profesor Rohrbach poroča v listu »Deutsche Politik«, da je poznani ruski politik Miljukov podal v »Riječi« zanimivih podatkov o predigri sedanje svetovne vojne. Miljukov je bil več let zaupnik bivšega ruskega ministra za zunanje stvari, Sazanova, in je torej dobro poučen o vsem. O Srbiji pravi Miljukov: »Z nastopom Karagiorgevičev namesto dinastije Obrenovičev 1. 1903 je bila Srbija potegnena z avstrijske na rusko stran ter je pričakovala od Rusije svojega narodnega ujedinenja in neodvisnosti. Po zblizanju Srbije in Rusije se je tradicionalna interesna zona na Balkanu bistveno premaknila in so bili tako ogroženi interesi Avstro-Ogrske, ki je stremila proti Solunu.« Rohrbach pravi, da iz te izjave očitno sledi prizadevanje Rusije, da Bosno, Dalmacijo, Hrvatsko in Slavonijo pripoji Srbiji. O aneksijski Bosne in Hercegovine 1. 1908 piše Miljukov: »Po aneksijski Bosne je videla Srbija, kako se ruši njen narodni ideal ujedinenja Srbij v Veliki Srbiji. Povsem naravno je, da je resno računala na podporo od strani Rusije. Srbija je ostala pred dilemo, ali naj stremi v narodno ujedinenje v mejah

habsburške monarhije, ali izven njih — ali naj se nasloni na rusko pomoč, ali naj se podredi monarhiji?« Rohrbach dodaje: »Rusija je torej stremila za tem, da bi vse Srbe odcepila od Avstro-Ogrske, ker bi se sicer morala sprijazniti s tem, da bi Srbi poklonili pred Avstro-Ogrsko, ter da jih ta združi z njihovimi istorodnimi brati.«

Domače vesti.

Maša zadušnica za padle in v vojni umrle vojake. Na pobudo poveljnika pomorskega okraja, kontreadmirala barona Koudelke se je vršila včeraj ob 8 zjutraj v cerkvi pri sv. Antonu Novem vojaška maša zadušnica za padle in v vojni umrle vojake. Maši so prisostvovali namestnik baron Fries-Skene, kontreadmiral baron Koudelka na čelu častnikov kopnene in pomorske sile tukajšnje posadke, dvorni svetnik baron Glanz z uradniki namestništvenga predsedništva, cesarski komisar dvorni svetnik pl. Krekich-Strassoldo, ter predstavitelji drugih vojaških in civilnih oblasti, zastopniki patrijotičnih društev in veliko število pobožnega občinstva. Maši zadušnici so prisostvovali tudi oddelek tu nameščene vojaštva, oddelek policijske in oddelek finančne straže.

Za trojezične napise v Trstu. »Soldatenzeitung« piše pod naslovom »Ulični napisi v Trstu«: Vsi ulični napisi v Trstu in okolici so danes izključno italijanski. To je delo prejšnjega narodno-italijanskega občinskega zastopstva, katerega duševna glava, dr. Pitacco, je začetkom vojne pobegnil v Italijo. Prebivalstvo Trsta je pa do 25 odst. slovensko, in če se prišteje še ozadje, ki politično pripada k mestu, potem je med 100 prebivalci 90 Slovencev. Zato ni nobenega vprašanja, da bi morali biti na ulicah tudi slovenski napisi. Trst je pa tudi edina svetovna luka monarhije, ki je za njeno ureditev doprinesla velikih žrtev; last je celokupne Avstrije, in splošni posredovalni jezik našega državnega in gospodarskega življenja je nemščina. Jezikovno vprašanje se tu ne sme obravnavati z zgolj krajevnih vidikov. Nevzdržno je stanje, ko se trgovci ali potniki, ki pride iz notranje Avstrije v Trst, središče naše svetovne trgovine, sploh ne ve kam obrniti, ker so mu napisi na ulicah, na cestni železnici, javnih poslopih, da celo kazipoti v luki, kratkoma vsi javni napisi popolnoma nerazumljivi. Ulični napisi v avstrijskem pristaniškem mestu Trstu morajo biti na prvem mestu nemški, potem slovenski in italijanski! Sele potem bodo odgovarjali svoji vrhi in državnemu značaju mesta; vse drugo bi se reklo narodnim prepričanjem puščati mesto tam, kamor ne spada, marveč edino le državna misel. Da pride Avstrija zopet do svojih pravic, je treba zapisati le en stavek: »Vsi ulični napisi se morajo nadomestiti s trojezičnimi (nemško-slovensko-italijanskimi), kajti v Trstu vlada namesto razpuščenega občinskega zastopstva vladni komisar, ki mu ni treba drugega nego pod zgornji stavek podpisati svoje ime.« — To pot ima »Soldatenzeitung« prav.

Sodniški izpit. Iz Gradca smo prejeli: Pred komisijo primorskega višjega deželnega sodišča, ki posluje sedaj tu, so napravili dne 30. oktobra v slovenskem, hrvaškem in italijanskem jeziku sodniški izpit z dobrim uspehom sodniški kandidatje: I. Štuka, I. Grškovič in dr. R. Šestan.

Osebná sprememba pri deželni komisiji mejne grofije Istre. Na lastno prošnjo je odvezan od službovanja v deželni upravni komisiji gospod c. kr. računarski svetnik Avrelj Sinler ter se vrača k c. k. finančnemu ravnateljstvu za Primorje, kamor je bil pozvan, radi nujne potrebe. Poslavljač se od rečenega uradnika in jako cenjenega pomočnika, se mu je gospod dvorni svetnik Lasciac z gorečo besedo zahvalil v imenu komisije na koristnem delovanju, naglašujoč posebno njegov zaslužni trud na finančnem poslovanju.

Tudi mi vprašujemo. »Pomožni odbor za begunce« z juga na jugu nam dopisuje nemški. »Slovenec« vprašuje: zakaj ne slovenski — ter utemeljuje to vprašanje: »... ko so vendar v odboru tudi Slovenci in je ustanovljeno mesto tudi za slovenskega uradnika. Vprašanju se pridružujemo tudi mi s tem večjim povdorkom, ker se dotika starega in žalostnega poglavlja, o — lastnih slovenskih grehlih!

150-letnica Radeckega. Dne 2. novembra je minolo 150 let, odkar se je rodil veliki avstrijski vojskovodja feldmaršal Ivan Josip grof Radecky. Lovorike si je nabil na bojnih poljanah Italije. In danes smo v krvavem plesu z istim nasprotnikom. Zgodovina se ponavlja, ali točneje rečeno: se nadaljuje. Je tradicija — nasprotstva med obema državama, ki je ni niti najmanj ublažil intermezzo zavezništva in politike »višjih ozirov«. Spomini na slavne vojne čine Radeckega in današnji dogodki so nam priče, v kolikih zmotah so bili tisti, ki so menili, da se da združiti, kar je nezdržljivo!

Družba sv. Mohorja prosi svoje članbe-gunce, da se naj oglašijo za letošnje

knjige pri družbinem poverjeniku svojega novega bivališča. Begunci pa, ki bivajo v večjih skupinah v okrajih kjer ni družbinnega poverjenika — naj si izvolijo med seboj poverjenika. Ta naj sestavi imenik udov-beguncev, označi škofijo in župnijo kjer so se begunci vpisali za 1. 1916. Po sprejemu imenika bode Družba poslala knjige poverjenikom. Kjer pa begunci družbeniki ne bivajo v skupinah, naj naznanijsko posamezniki svoj naslov naravnost Mohorjevi družbi in naj povejo, kje so se vpisali za 1. 1916.

Razprostranjen grom topov skozi tla. Ravno te dni poročajo listi, da se grom topov s soške fronte čuje celo do Zagreba. Marsikomu se bo morda zdelo to neverjetno. In vendar ni. V pariški akademiji znanosti je sotrudič observatorija Pogourdan priobčil nekoliko zanimivih podatkov, iz katerih moremo razumeti, kako se topovski grom včasih na daleč razprostira skozi tla in ne samo — kakor se navadno misli — skozi zrak. Enega teh podatkov je dal Pogourdanju neki inženir, ki je že od svojega šestega leta popolnoma gluhi, da ne sliši niti lokomotive, ki žvižga v njegovi neposredni bližini. A v sobi brez zaves in preprog, v kateri svira glasovir, »čuje« s pomočjo tresenja tal slišanje glasovirja, ko daje ta od sebe gloriole glasove. Od početka ofenzive na reki Sommi je ta inženir, ki živi nedaleč od Pariza, 120 kilometrov daleč od fronte, istotako čul vibracije tal, ki so prihajale od gromenja topov, toda samo pri najhujših in najtežjih udarcih. In sicer jih je začutil v isti hip, ko je normalno, zdravo uho človeka poleg njega začulo grom. Od tod izvaja Pogourdan, da je zelo verjetno, da sti obe ušesi — gluho inženirjevo in ono zdravo — hkrati občutijo streljaje, ki so se vsled topovskega groma razprostirali skozi tla.

Po šestindvajsetih mesecih. Dne 10. avgusta 1914 je Anton Milčič iz Zagradca pri Maleni Repni zadnjič pisal svojem. Ponej ne bilo nikake vesti več o njem. Izvedeti je bilo mogoče le toliko, da ga pri njegovem vojaškem krdelu pogrešajo od prvega spopada, t. j. 26. avgusta 1914. In sedaj je pisal njegov tovariš iz Rusije (pismo datira od 1. avgusta 1916), da se nahaja v ujetništvu skupaj z imenovanim Ant. Milčičem v kijevski guberniji. Anton Milčič je bil 26. avgusta 1916 ranjen in ujet. To v tolažbo onim, ki pogrešajo svojce že več časa in obupavajo v strahu, da se pogrešani ne nahajajo več med živimi.

Neznani prijatelj v spomin. Z bojišča smo prejeli: Ni dolgo, kar je prišel k našemu oddelku. Prišel je iz domovine, da služi domovini, jo brani in tudi umre zanjo. Nikogar ni imel v oddelku, ki bi mu bil prijatelj, ali znanec. Slep je ubogal vsakemu povelju, iz njegovih ust ni bilo pritožbe nikdar. Vsakokrat, ko sem odhajal v okope, sem ga srečeval. Porazgovoril sem se z njim in skušal izslediti njegovo notranjost. Ali — ni se mi posrečilo. Odgovarjal je sicer prijazno, ali tako, da mu nisem mogel do živga. — Zadnje dni sem moral na večer zopet v okope. Noč je bila lepa. Ko sem tam opravil svoj posel s poveljnikom, mi je ta povedal, da pričakujejo močnejše ruske patrulje, ter mi rekel, naj — ako me zanima — počakam, da bom občudoval učinek naših strelnih pušk. Nu, mislil sem si, počakaj, da boš videl tudi to! Napotil sem se proti poziciji, kjer je poveljnik postavil strelne puške. Poiskal sem si prostorček, kjer bi lahko bolj »po cenici« opazoval učinkovanje strelne puške. — Zaglobil sem se v spomine na nekdanje čase. Mi vojaki namreč, se v časih brezdelja in v noči, ko mesec siplje svoje srebro na zemljo, radi zamišljamo in fantaziramo o nekdanjosti. Naenkrat se je zganilo pri strelni puški. Čul sem tiho govorjenje. Vojaki so se izmenjevali v službi. Med njimi, ki so vstopili službo, je bil pri eni puški moj — nepoznani znanec. V istem trenutku je počil strel. Potem drugi, tretji. Ruska patrulja je bila tu. Upri sem oko v puško in vanj. Bil je miren. Ozrl se je okolo sebe, je-li vse pripravljeno za eventualno streljanje. Ni se zganil. Kot kip je držal ročaje puške in čakal povelja. Tani spodaj je postalo pokanje pušk živahnije. Naša poljska straža se je umaknila v okope. Znak je bil to, da se so-vražna patrulja bliža. Nepoznani znanec pri strelni puški vedno v isti poziciji. Tedaj pa se je oglasilo rezko skozi zrak povelje: »Posamezne strele iz desne puške!« Mirno, kakor da opravlja vsakdanje delo, je usmeril in posamezni strel so rezali zrak. — »Hitro ogenj!« Tudi to povelje se je izvršilo z največjo hladnostjo. Ali v hipu je streljanje prenehalo. Kaj se je zgodilo? Od strelne puške so odnesli — nepoznanega znanca. Bil je težko ranjen. — Krogla ga je zadela — kakor sem izvedel pozneje — v desno senco. Prenesli so ga na pomožno postajo in naslednjega jutra je — izidil. Mimi so trije tedni po tem dogodku, ko je dospela mojemu oddelku dopisnica sledeče vsebine: »Podpisana mati 4 nedoraslih otrok prosi, da bi jej sporočili, kaj je z njenim možem N. N., ki služi pri tamošnjem oddelku, ker nima že dva meseca nikakega sporočila od njega.« Uboga, nesrečna mati! Usmiljenja vredni

otročiči! Nič več nisem bil radoveden. Vsa tragika mi je jasno pred očmi. Velik je bil. Udano je služil domovini. Tako duševno jak je bil, da se ni nikomur pritoževal. Nikomur ni razodel svojega groznega stanja. Hrabro se je bojeval za domovino in jej zapustil v spomin — ženo in štiri otročiče. Ali ni domovina dolžna, da tem vsaj deloma — kolikor je to sploh možno — povrne . . . največjo žrtev, ki jo je skromni pokojnik položil na nje oltar? — I. K.

Prejemki prodajališča aprovizacijske komisije.

Osrednji urad prodajališča aprovizacijske komisije naznanja, da so imela prodajališča od 23. oktobra do vključno 28. oktobra 1916 naslednje prejemke:

1 v ul. Madonna del mare K	11.456:53
2 v šoli na trgu Rosario K	8.797:42
3 v ul. delle Poste št. 14 K	9.740:25
4 trg Ambrogio Ralli K	5.386:09
5 v ul. Bachi 8 K	7.861:99
6 v ul. Acquedotto št. 38 K	5.159:40
7 v šoli v ul. Parini 8 K	6.430:48
8 v šoli v ul. Donadoni K	10.727:28
9 S. Giacomo in monte 18 K	9.666:77
10 v ul. Giulia 35 K	6.508:21
11 v zabavišču v Skednju K	4.339:56
12 pri Tirolcu Sv. M. M. Zg. K	5.478:44
13 pri Miklavcu Sv. M. M. Sp. K	2.766:84
14 pri Sv. Ivanu K	3.761:71
15 v Rojano K	5.970:16
16 v Barkovlah K	3.852:10
17 v ul. Raffineria št. 4 K	8.504:68
18 trg Gian Batt. Vico 2 K	6.283:91

Skupaj K 122.601:80

To in ono.

»Verdun je igrača napram bitki na Sommi«. Vojni poročevalec londonskega lista »Morning Post« je dopisal svojemu listu dopis o sedanjí bitki na Sommi, pak pravi, da je bitka pred Verdunom prava igrača napram sedanjí bitki na Sommi. — Nemški vojak ni nikdar preživel hujšega življenja od sedanjega, ker noč in dan da stoji pod ploho granat in šrapnelov.

Nove železnice v Rusiji. Petrograjska brzojavna agencija javlja, da je za leto 1917 določen trošek 2833 milijonov rubljev za izgradnjo novih državnih železnic in za razširjenje sedanje železniške mreže. Začeti da hočejo z gradbo 11 črt v skupni dolžnosti 7770 kilometrov.

Bogatstvo rib na Volgi. Kako bogata je Rusija na ribah, dokazuje statistika za 1. 1915. Tega leta so namreč nalovili v Volgi 1 milijardo in 630 milijonov raznih rib v teži 7 milijonov meterskih centov.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Uboga deklica. hči vpkidiceanca, je zgubila čevljev od ulice Cecilia 10 ul. Corcorio do Skorkije. Pošteni najditelj je naprosen, da ga prinese proti primerni nagradi v Skorkijo Coordaroli št. 299. 728

Gospodinja. popolnoma večša slovenskega jezika, išče odlično osebo v svrhu medbojne konverzacije. — Ponudbe pod »Višja izobrazba« na Inser. odd. Edinosti. 724

Žaklje vsake vrste kupuje prva slovenska trgovina, Jakob Margon, Trst, ulica Solitaria 21 (pri mestni bolnišnici). 722

V Narodnem domu pri Sv. Ivanu se toči izborno novo črno in sladko belo vino ter pivo Dreher, Nov krmar, (720)

Na debelo samo za preprodajalce.

Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijave podpetnice, razni gambi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetilke, baterije, pisarniški papir, krpni svetilniki, zaponke, prestani ročaji, kriza, krema za brado, mila, razna ročila, robni rezežji, za brila, pletenine, srage, spodnje bluze, ogledala, ustniko, razne glavničke, zaponke »Patent Knopfe« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolò št. 19. 26

Milo, belo in črno vino, čokolado, kavo, kondensirano mleko Volimilch in Mager, sardine, lokarde na olju, kakao in vsakovrstne druge jestvine dobavlja na debelo in drobno po zmerni ceni KARL REXINGER, posredovalec, ulica Kandler 7, II. n. od 9—10 predp. in od 2—4 pop. 1006

Cabaret „MAXIM“ Varietè

Via Stadion 10 — TRST — Via Stadion 10
 Ravnatelj-lastnik KARL MAURICE. Pri Hupfeldkavirju Ig. ROSENBLATT.
Presenetljiv novembrski spored. Novi engagement.
 Mitzi Berger, subretka, Emmy Ellen, subretka, Marga Maiten, predavateljica, Josef Steidler, najpopularnější dunajski komik, Henriette Blanche, dunajska pevka, Lucy Cay Clausen, bravurna plesalka, Elly Günther, plesalka, Elsa Walter, predavateljica, Betty Trollmann, subretka, Jozsa Szabo, ogr. pevka, Fritz Werner, plesalka, Ena Lassen, predavateljica, Fritz Lang, subretka, Gisela Walter, pevka, Linda de la Ville, ital. pevka.
Začetek ob 8^h zvečer. Vstopnina: I. prostor K 2.—, II. prostor K 1.—

Žaklje vsake vrste kupuje zaloga žakljev G. STEBEL, Via Torrente 36. 718

Mlada inteligentna udovica trazi mjesto u boljoj obitelji za djecu: vješta je također u svim kućnim poslovima. Upitati se na Oglasni ođio lista Via S. Francesco d'Assisi broj 20 prizemno. 715

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karol Perničić
 stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. n. (zraven Dreherjeve pivovarne) in ordinira v ulici Carintia 39, I. od 3 do 4 pop. za notranje, neravne in otroške bolezni (blizu cerkve sv. Antona novega).

Glavno zastopstvo
Splošnega ljudskega zavarovalnega društva „UNIVERSALE“
 v Trstu ulica del Forni št. 9, II. nad. katero vedno posluje naznanja slav. občinstvu in vsem svojim članom naj se tako prijavijo v uradu v svrhu nadziranja plačevalnih premij in naj prinesejo seboj tozadevno plačilno knjižico. — Urad je odprt vsaki dan od 8 do 12.

Naznanilo.

Županstva Temnica, Škrblina in Gabrovica okr. Sežana naznanjajo, da imajo začasno svoj sedež v Sežani (obč. urad) od dne 28. 10. 1916.

Dalje se naproša begunce imenovanih občin, da takej naznanjajo svojim uradom svoje sedanje bivališče, ker je to velikega pomena in strankam v lastno korist, bodisi glede podpor ali drugo, ter županstvom v olajšavo na razna vprašanja pri uradovanju.

Novi dohodi za sezono.

Kostimi, plašči, suknje, krila, bluze obleke itd. Zaloga ženskih oblek. Marco Conforti, Trst, V. Campanile 21

Ces. kr. priv. Avstrijski kreditni zavod

za trgovino in obrt
 (i. r. priv. Stabilimento Austriaco di Credito per Commercio ed Industria)
 Podružnica Trst, Trg Marije Terezije št. 2
 se bavi z vsemi bančnimi posli toliko tukaj, kolikor na Dunaju VII. Zollergasse 2 (Naslov za brzojavke na Dunaju »Filcredit«)

Obrestna mera za vloge na knjižice 3 $\frac{1}{2}$ %, na že izdane knjižice stopi ta obrestna mera v veljavo z dnem 1. decembra 1916.

Blagajna je odprta od 9-12 in od 3-5 pop. Vrhutega uraduje oddelek za varnostne celice (safes) v Trstu od 10—12 predpoldne.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
 v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
 Izdiranje zobov brez bolečine.
 Plombiranje.
 UMETNI ZOBJE.

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenca
 Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju. Lazje je obvarovati se bolezninogo izdreviti.
2. Oseba s kroničnim kašlom bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znatno olajša naduha.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vsemom na splošni počutek.

